

Bilaga 2: Tilläggsvillkor som tillämpas på ekonomisk verksamhet

Den allmänna gruppundantagsförordningen (EU 651/2014)

Enligt den allmänna gruppundantagsförordningen kan stöd inte beviljas om den sökande är ett företag i svårigheter (artikel 1.4c och 2.18). Ett undantag till detta utgör de svårigheter som coronaviruset orsakat (<https://tem.fi/sv/coronavirus>).

Denna förordning ska endast vara tillämplig på stöd som har en stimulans effekt. Stöd ska anses ha en stimulans effekt om stödmottagaren har lämnat in en skriftlig ansökan om stöd till den berörda medlemsstaten innan arbetet med projektet eller verksamheten inleds.

Godtagbara kostnader

Vid beräkningen av stödnivå och stödberättigande kostnader ska alla siffror som används avse belopp före eventuella avdrag för skatt eller andra avgifter. De stödberättigande kostnaderna ska bestyrkas med tydliga, specifika och aktuella skriftliga underlag.

De stödberättigande kostnaderna *för forsknings- och utvecklingsprojekt* ska hänföras till en specifik kategori av forskning och utveckling och ska vara följande (artikel 25.3):

- Personalkostnader: forskare, tekniker och annan stödpersonal i den omfattning som de arbetar med projektet;
- Kostnader för instrument och utrustning i den utsträckning och under den tid som de används för projektet. Om instrumenten och utrustningen inte används under projektets hela livscykel anses endast de avskrivningskostnader som motsvarar forskningsprojektets livscykel, beräknade på grundval av allmänt accepterade redovisningsprinciper, vara stödberättigande;
- Kostnader för byggnader och mark i den utsträckning och under den tid som de används för projektet. När det gäller byggnader anses endast de avskrivningskostnader som motsvarar forskningsprojektets livscykel, beräknade på grundval av allmänt accepterade redovisningsprinciper, vara stödberättigande. För mark är kostnader för överlåtelse på affärsmässiga villkor eller faktiska kapitalkostnader stödberättigande;
- Kostnader för kontraktsforskning, kunskap och patent som köps eller hyrs in från externa källor på marknadsmässiga villkor, samt kostnader för konsulttjänster och motsvarande tjänster som används uteslutande för projektet;
- Andra allmänna omkostnader och andra driftkostnader, inklusive kostnader för materiel, förrådsartiklar och liknande produkter, som uppkommit som direkt följd av projektet.

De stödberättigande kostnaderna *för investeringsstöd som möjliggör att gå längre än unionsnormer eller att höja nivån på miljöskyddet i avsaknad av unionsnormer* (artikel 36.5) är de investeringsmerkostnader som behövs för att gå längre än de tillämpliga unionsnormerna eller för att nå en högre miljöskyddsnivå i avsaknad av unionsnormer och de fastställs enligt följande:

- Om kostnaderna för att investera i miljöskydd kan urskiljas ur den totala investeringskostnaden som en separat investering ska denna miljöskyddsrelaterade kostnad utgöra de stödberättigande kostnaderna.
- I övriga fall fastställs kostnaderna för att investera i miljöskydd genom hänvisning till en liknande, mindre miljövänlig investering som skulle ha genomförts på ett trovärdigt sätt utan stöd. Skillnaden mellan kostnaderna för båda investeringarna anger den miljöskyddsrelaterade kostnaden och utgör de stödberättigande kostnaderna.

De kostnader som inte har ett direkt samband med uppnåendet av en högre miljöskyddsnivå ska inte vara stödberättigande.

Investeringarna ska dessutom antingen göra det möjligt för stödmottagaren att höja nivån på det miljöskydd som uppstår på grund av verksamheten genom att gå längre än vad som krävs enligt tillämpliga unionsnormer, oberoende av om det finns obligatoriska nationella normer som är strängare än unionsnormerna, eller investeringarna ska göra det möjligt för stödmottagaren att höja nivån på det miljöskydd som uppstår på grund av verksamheten, även i avsaknad av unionsnormer. Stöd får inte beviljas om investeringar görs för att säkerställa att företagen rättar sig efter unionsnormer som redan har antagits men ännu inte trätt i kraft (artikel 36.2 och 36.3).

Stödets maximibelopp (stödnivån)

Med stödnivån avses stödets bruttobelopp angivet i procent av de stödberättigande kostnaderna före skatt eller andra avgifter avdragits.

Stödnivån för stöd som beviljas för forsknings- och utvecklingsprojekt (artikel 25.5) kan vara högst 25 procent.

Stödnivån får höjas med 10 procentenheter för medelstora företag och 20 procentenheter för små företag.

Dessutom får stödet höjas med ytterligare 15 procentenheter om

- projektet omfattar faktiskt samarbete mellan företag av vilka minst ett är ett litet eller medelstort företag, eller genomförs i minst två medlemsstater, eller i en medlemsstat och i ett land som är avtalsslutande part i EES-avtalet, och inget enda företag står för mer än 70 procent av de stödberättigande kostnaderna, eller
- projektet omfattar faktiskt samarbete mellan ett företag och en eller flera organisationer för forskning och kunskapsspridning, om den senare står för minst 10 procent av de stödberättigande kostnaderna och har rätt att offentliggöra sina egna forskningsresultat, eller
- resultaten av forskningsprojektet får omfattande spridning genom konferenser, offentliggörande, öppna databaser eller gratis eller öppen programvara.

Stödnivån kan vara högst 40 procent för det investeringsstöd som möjliggör att gå längre än unionsnormer eller att höja nivån på miljöskyddet i avsaknad av unionsnormer (artikel 36.6). Stödnivån får höjas med 10 procentenheter för medelstora företag och 20 procentenheter för små företag.

Kumulering av stöd

Understöd som riktar sig till samma stödberättigande kostnader kan kumuleras med annat offentligt stöd endast om en sådan kumulering av stöd inte leder till att den högsta tillåtna stödnivån eller det högsta stödbeloppet som gäller för detta stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen överskrids. I en granskning gällande eventuell kumulering av stöd ska de godtagbara kostnaderna enligt artikel 7 i gruppundantagsförordningen beaktas till bruttobelopp, dvs. innan skatter och andra avgifter dras av.

Förordningen om stöd av mindre betydelse, *de minimis* (EU 1407/2013)

Om man tillämpar EU:s regler om statligt stöd gällande stöd av mindre betydelse, *de minimis*-stöd, får stödmottagarens sammanlagda belopp av *de minimis*-stöd från olika källor inte överskrida 200 000 euro inom tre på varandra följande beskattningsår (artikel 3.2).

Finlands tillfälliga ramprogramstöd för COVID-19

Finlands tillfälliga ramstödsprogram för COVID-19 (kommissionens beslut SA.56995) baserar sig på EUF artikel 107.3b samt kapitel 3.1 om tillfälliga ramar för statliga stödåtgärder (kommissionens meddelande 2020/C 91 I/01 med ändringar). Alla nationella, regionala och lokala stödmyndigheter kan med stöd av ramstödsprogrammet bevilja begränsade stödbelopp till företag. Stöd kan beviljas till företag inom alla branscher, förutom primärproduktionen inom lantbruk samt fiske- och vattenbruksbranscher, för vilka särskilda statsstödsbestämmelser tillämpas.

Med ramstödsprogrammet ändras inte maximigränsen 200 000 euro enligt *de minimis*-förordningen, utan det är fråga om en tillfällig – i kraft till och med 31.12.2020 – lättnad av statsstödsbestämmelserna på grund av coronaepidemin. Stödet som beviljas enligt ramstödsprogrammet och stödet enligt *de minimis*-förordningen kan ändå kombineras, dvs. i praktiken kan båda stöden beviljas åt samma företag. Stödet som beviljas med stöd av ramstödsprogrammet får kumuleras tillsammans med stöden som beviljas enligt *de minimis*-förordningen och med stöd av gruppundantagsförordningen under förutsättning att kumuleringsföreskrifterna för bestämmelserna i fråga iakttas. Maximibeloppet för stödet som beviljas med stöd av ramstödsprogrammet är 800 000 euro per företag.